

bir bölümün de kızılbaş obaları tarzında göçebe olarak yaşadığı tahmin edilmektedir.

Abdal kelimesi, bazı kavmi zümrelere ve bazı yerlere isim olması dolayısıyla etnoloji ve toponimi bakımlarından da çok önemlidir. Kâtip Çelebi *Cihannümâ*'da XV. yüzyıl başlarında İzmit civarında bir Kemer Abdal mezraası bulunduğunu, XVII. yüzyılda da Canik'te bir Abdal köyünün mevcut olduğunu kaydeder. Günümüzde de Ankara, Tokat, Çorum, Denizli, Diyarbakır, Samsun, Sinop, Sivas, Trabzon, Gaziantep, Kastamonu, Kayseri, Giresun, Mersin, Manisa, Malatya, Van ve Yozgat illeri sınırları içinde abdal adını taşıyan köyler bulunmaktadır.

Anadolu'da bugün de kendilerine abdal adını veren ve daha çok göçebe olarak yaşayan zümrelere Denizli, Dinar, Sivas, Amasya, Çorum, Osmancık, İskilip, Merzifon, Mecitözü, Havza, Konya, Karaman, Mut ve Elmalı taraflarında rastlanmaktadır. Anadolu'daki abdalardan bir kısmının XX. yüzyılın ilk yarısında bile derviş kıyafetine girerek serisi zümreler halinde dilendikleri, birçoğunun ise çalgıcılık, türkücülük ve hikâyecilikle uğraştıkları, özellikle Köroğlu hikâyeleri anlatmakla ün kazanmış oldukları bilinmektedir. Bir kısım abdalların kazancılık, demircilik, sepetçilik gibi işlerle meşgul olmaları yüzünden bunlara çingenelik bile isnat edilmiştir. Anadolu'daki abdallara daha çok Alevî sahalalarında rastlanması, bunlardan büyük bir kısmının Alevî olduğunu gösterir.

Abdal topluluklarına Anadolu'nun dışında da çeşitli sahalarda rastlanmaktadır. Meselâ Sovyet Azerbaycanı'nda Abdal isimli bir köyün varlığı ve bu köyün aşıklar yetiştirmek suretiyle ün kazandığı bilindiği gibi, Safevîler devrinde İran'da yaşayan Şamlu kabilesinin oymakları arasında Abdallu oymağının bulunduğu da tarihî kayıtlardan anlaşılmaktadır. Şam taraflarından İran'a gelen bu kızılbaş Abdallu oymağının, XVII. yüzyılda Anadolu'da yaşayan Abdallu oymağı ile münasebeti olduğu da kolayca düşünülebilir. Diğer taraftan Hazar ötesinde oturan Türkmen kabileleri arasında da abdal adını taşıyan bir kabileyi tesadüf edildiğini P. Nebelson ve Galkin'den öğrenmekteyiz. XVI. yüzyılda Afganistan'da da Kandehar civarında yaşayan Abdal veya Abdâlî adlı bir kabile görülüyor ki bunların çok eskiden beri orada yaşadıklarından şüphe edilemez. Fuad Köprülü'nün tahminine göre,

bu Afgan abdalları veya başka bir tâbirle Abdâlî Dürânîler, tıpkı Kalaçlar gibi, Eftalit Devleti'ni kurmuş olan Türkler'in soyundan gelmektedir. Ama bu Eftalit bakiyesi Türkler, zamanla dillerini kaybederek Afganlaşmışlardır. İlk defa F. Grenard Doğu Türkistan'da da Abdal adı altında yaşayan bir etnik zümrenin varlığından söz ederek Keria yakınlarında elli, Şençen civarında ise yedi-sekiz evin bunlara ait olduğunu bildirmektedir. Daha sonra ünlü sinolog P. Pelliot da aynı bölgenin Paynâp köyünde yaşayan abdallar hakkında bir araştırma yayımlamıştır.

Milâttan sonra V. ve VI. yüzyıllarda Orta Asya tarihinde önemli bir rol oynayan Eftalit veya Akhun diye bilinen kavmin adının da aslında Abdal veya Aptal olduğu iddiası kolaylıkla reddedilemez. Nitekim bugünkü Yakutça'da erkek şamanların lakabı olarak kullanılan abidal kelimesi de bu hususu doğrular mahiyettedir.

Abdalların çingenelerle, konuştukları dilin de Çingenece ile bir ilgisi yoktur. Ahmet Caferoğlu da abdalların gizli dili ile Çingene ve Elekçi dilleri arasında hiçbir münasebet olmadığını söylediği gibi, abdalların gizli dilinde yer alan kelimelerin dar bir sahaya değil, Filistin, Suriye ve Orta Asya abdallarının diline de şâmil olduğunu ileri sürmektedir. Caferoğlu'na göre, bu gizli dilden birçok kelimeler çingeneler tarafından da benimsenmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

Abdallar hakkında bugüne kadar müstakil bir monografi yazılmamış olduğu için, bu maddedeki ana fikirler, Fuad Köprülü'nün *Türk Halk Edebiyatı Ansiklopedisi*'ndeki "Abdal" maddesinden (İstanbul 1935, I, 27-56) faydalanılarak kaleme alınmıştır. Adı geçen maddenin metin ve bibliyografyası konuyla ilgilenenler için vazgeçilmez bir kaynaktır. Bununla birlikte ABDAL maddesiyle ilgili henüz açıklığa kavuşmuş olan bazı hususlar, ansiklopedi ölçüsünde aydınlatılmaya çalışılmıştır.

Babâiler ile Abdallar arasındaki ilgi dolayısıyla Ahmet Yaşar Ocak'ın *XIII. yüzyılda Anadolu'da Baba Resûl (Babatler) İsyanı ve Anadolu'nun İslamlaşma Tarihindeki Yeri* (İstanbul 1980) adlı monografisine; Abdallarla Baba Şücâ' arasındaki münasebet için ise, Orhan F. Köprülü'nün, "Velâyetnâme-i Şeyh Şücaüddin" (TM, XVIII/1972, s. 177-184) ile Şükrü Elçin'in "Bir Şeyh Şücaüddin Baba Velâyetnâmesi" (*Türk Kültürü Araştırmaları*, XXII/1-2, Ankara 1984, s. 199-218) makalelerine bakılmalıdır. Afganistan'daki Abdâlîler hakkında yeni bibliyografik bilgiler için L. Lockhart'ın *Encyclopaedia of Islam*'daki "Abdâlî" maddesi incelenmelidir (I, 95). Okuyucuya kolaylık sağlamak üzere konu ile ilgili diğer kaynak, araştırma ve referanslara aşağıdaki bibliyografyada yer verilmiştir:

Vahidî, *Hâce-i Cihân ve Netice-i Cân*, Süleymaniye Ktp., Hâlet Efendi, nr. 242; Devletşah, *Tezkiretüş-şu'arâ* (nşr. E. Browne), Leiden 1901, s. 192; Lâmiî, *Nefehât Tercümesi*, İstanbul 1289, s. 671; F. Babinger, *Die Geschichtsschreiber der Osmanen und ihre Werke*, Leipzig 1927, s. 151; Aşık Çelebi, *Meşâirü's-suarâ* (nşr. G. M. Meredith Owens), London 1971, s. 95; Latîfî, *Tezkire*, s. 131 vd.; İskender Münşî, *Târîh-i Âlem-ârâ-yı 'Abbâsî*, Tahran 1313-14 hş., III/3, s. 761; Nergisi, *Hamse*, Bulak 1255, s. 113 vd.; Kâtip Çelebi, *Cihannümâ*, İstanbul 1145, s. 623, 642 vd.; Evliya Çelebi, *Seyahatnâme*, II, 425; III, 16 vd.; Sâkıp Dede, *Sefîne*, Kahire 1283, s. 55; Şeyh Gâlib, *Divan*, Bulak 1252, s. 9; Esad Efendi, *Üss-i Zafer*, İstanbul 1293, s. 201; Rızâ Kulî Han Hidâyet, *Riyâzü'l-ârifîn*, Tahran 1305, s. 221; M. Belletête, *Contes Turcs en langue turque extrait du roman intitulé, les Quarante Vizirs*, Paris 1812, s. 177 vd.; P. Nebelson, *Oçerki Voljiskago Nizavuya* [Aşağı Volga'nın Tavsifi], Petersburg 1852, s. 128 vd., 133; Galkin, *Etnograficeskiye i istoriceskiye materiala po Sredney Azii i Orenburgskomu Krayee* [Orta Asya ve Orenburg Vilâyeti Hakkında Etnografik ve Tarihî Maddeler], Petersburg 1869, s. 6, 11, 14, 34; F. Grenard, *Le Turkestan et le Tibet* (J. L. Dutreuil de Rhins, Mission scientifique dans l'Asie Central, 1890-95), Paris 1898, s. 306-315; Pekarsky, *Yakut Lûgati*, Petrograd 1917-30, I, 11; M. Fuad Köprülü, *Osmanlı İmparatorluğunun Kuruluşu* (bazı ilâveler ve indekslerle neşreden Orhan F. Köprülü), İstanbul 1981, s. 160 vd.; P. Pelliot, "Les Âbdâl de Painop", *JA*, IX (1907), s. 115-139; Ahmet Refik, "Fatih Zamanında Koca İli", *TTEM*, I/78 (1340), s. 28; a.m.f., "Osmanlı Devrinde Râfizilik ve Bektaşılık", *DEFM*, IX/2 (1932), s. 31; Ahmet Caferoğlu, "Anadolu Abdallarının Gizli Dillerinden Bir İki Örnek", *Fuad Köprülü Armağanı*, İstanbul 1953, s. 77-79.



ORHAN F. KÖPRÜLÜ

ABDAL KÖPRÜSÜ

Bursa-Mudanya yolu üzerinde
Nilüfer çayı üstünde kurulmuş
XVII. yüzyıla ait bir köprü.

Acemler Köprüsü adıyla da bilinmektedir. Üstünde inşa kitabesi bulunmakla birlikte, Bursa Orhan Kütüphanesi'nde 1016 numaralı kayıtlı el yazması bir mecmuadaki nottan (bk. Kâzım Baykal, *Bursa'da Tarihî Köprüler*, s. 11) öğrenildiğine göre, 1088 (1677) yılında Niyâzi-i Mısırî'nin müridlerinden Abdal Çelebi adında bir tüccar tarafından yaptırılmıştır. Aslında on iki gözlü iken iki ucunun toprağa gömülmesi sonunda sadece beş altı gözü açıkta kalmıştır. Küfeki taşından inşa edilmiş, sivri kemerli, 70 m. uzunluk ve 4.80 m. genişliğindeki köprünün en yüksek olan



Abdal Köprüsü-Bursa

orta kısmında, dışarı taşkın konsollara oturan bir kitâbe köşkü ile aynı taştan yontulmuş korkulukları vardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Kâzım Baykal, *Bursa'da Tariht Köprüler*, Bursa 1967, s. 11-15; Cevdet Çulpan, *Türk Taş Köprüleri*, Ankara 1975, s. 174; G. Tunc, *Taş Köprülerimiz*, Ankara 1978, s. 11.



SEMAVİ EYİCE

ABDAL KUMRAL

Osmanlı Devleti'nin kuruluşuna ait menkıbelerde adı geçen Anadolu abdallarından biri.

Kumral Abdal adıyla da bilinmektedir. Âşıkpaşazâde'ye göre, Edebâli Osman Gazi'nin meşhur rüyasını tâbir edip kendisine padişah olacağını müjdelendiği zaman Abdal Kumral ondan müjdelik istemiş, Osman Gazi de padişah olunca bu dervişe kılıcını vermişti. Rüstem Paşa'ya atfedilen *Tevârih-i Âl-i Osman*'da Âşıkpaşazâde'deki rivayet aynen zikredilmekle birlikte, dervişin adı Durut veya Turgut olarak geçer. İdris-i Bitlisî'ye göre, Kumral Abdal Osmanlı Devleti'nin kuruluşundan önce uçlarda yaşayan bir derviş mücahiddir. Ermeni Derbendi'nde rastladığı kırklardan birinden Osman Gazi'nin başına devlet kuşu konacağını öğrenince bu müjdeyi ona bildirir; o da kendisine kılıcını ve maşrapasını verir. Ayrıca İdris-i Bitlisî, Osman Gazi'nin, padişah olunca Kumral Abdal'a Ermeni Derbendi'nde bir zâviye yaptırıp buraya köyler ve tar-

lalar vakfettiğini bildirdiği gibi, bu zâviyenin kendi zamanında mevcut ve meşhur olduğunu da ilâve eder.

İdris-i Bitlisî'ye dayanan Münecimbashi ise Abdal Kumral'ın Yenişehir taraflarında yaşadığını ve kâfirlerle gazâ ettiğini ifade eder. Ayrıca Osman Gazi'nin bu dervişe Yenişehir civarında bir zâviye yaptırıp buraya köyler ve tarlalar vakfettiğini de söyler.

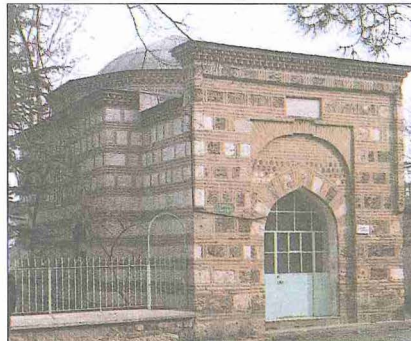
BİBLİYOGRAFYA :

Âşıkpaşazâde, *Tarih* (nşr. Âlî Bey), İstanbul 1332, s. 6 vd.; a.e. (nşr. F. Giese), Leipzig 1929, s. 10 vd.; İdris-i Bitlisî, *Heşt Behişt*, İÜ Ktp., FY 225, vr. 31*33^b; Rüstem Paşa, *Tevârih-i Âl-i Osmân*, İÜ Ktp., TY 2438, vr. 29^a; Münecimbashi, *Sahâifü'l-ahbâr*, İstanbul 1285, III, 267; Hammer (Atâ Bey), I, 90; Necib Âsım – Mehmed Ârif, *Osmanlı Tarihi*, İstanbul 1335, s. 574; M. Fuad Köprülü, "Abdal Kumral", *Türk Halk Edebiyatı Ansiklopedisi*, İstanbul 1935, I, 58.



ORHAN F. KÖPRÜLÜ

Abdal Mehmed Türbesi-Bursa



ABDAL MEHMED

II. Murad devrinde Bursa ve çevresinde yaşayan Anadolu abdallarından biri.

Hayatına dair kesin bilgi yoktur. Hakında teşekkül eden menkıbelerden Emîr Sultan'ın (ö. 833/1429) çağdaşı olduğu ve onunla sohbet ettiği anlaşılmaktadır. Baldırzâde, Abdal Mehmed'in ölümünden sonra da kerametlerinin devam ettiğini söyleyerek onun Molla Fenârî ile ilgili bir menkıbesini nakleder. *Menâkıb-ı Eşrefzâde*'de Eşrefoğlu Abdullah-ı Rûmî'nin (ö. 874/1469) Abdal Mehmed'in himmet ve feyziyle velîlik mertebesine eriştiği anlatılır. Bir rivayete göre Abdal'ın mekânı Hacı İbrâhim adlı saf bir adamın dükkânıdır. Abdal Mehmed'in himmetiyle zengin olan hacı İbrâhim, onun adına Abdal Camii'ni, kendi adına Gökdere semtindeki mescidi yaptırmış ve daha başka vakıflar da tesis etmiştir. Menkıbelerin ışığında Abdal Mehmed'in XV. yüzyılın ilk yarısında vefat ettiği söylenebilir. Abdal Mehmed adına Bursa'da II. Murad tarafından yaptırılan cami, çeşmesi, türbesi ve hazîresiyle birlikte bugün de varlığını muhafaza etmektedir.

Söz konusu Abdal Mehmed'den başka, Orhan Gazi zamanında yaşayıp Bursa'nın fethiyle ilgili menkıbesi bulunan Abdal Murad'ın oğlu olan bir Abdal Mehmed daha vardır. Bunun mezarı, 1933'te yıktırılan babasına ait zâviyenin hazîresindedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Abdullah Veliyyüddin Burûsevî, *Menâkıb-ı Eşrefzâde*, İÜ Ktp., TY 270, vr. 8^b; Baldırzâde, *Rauza-i Evliya*, Bursa Eski Eserler Ktp., Orhan, 1018, s. 9-10; İsmâil Belîğ, *Güldeste*, Bursa 1302, s. 216; Kâzım Baykal, *Bursa ve Anıtları*, Bursa 1950, s. 113; M. Fuad Köprülü, "Abdal Mehmed", *Türk Halk Edebiyatı Ansiklopedisi*, İstanbul 1935, I, 59.



SÜLEYMAN ULUDAĞ

ABDAL MURAD

Osmanlı Devleti'nin kuruluşuna ait menkıbelerde adı geçen Anadolu abdallarından biri.

Güldeste sahibi Belîğ'e göre Abdal Murad, Bursa'nın fethinden önce Buha-ra'dan Bursa'ya gelen kırk abdalardan biridir. Bursa'nın fethinde (1326) Orhan Gazi'ye yardım etmiş, fetihden sonra vefat edince bugünkü türbesinin bulun-